

Σεπτέμβριος 2023
έτος 500
άρ. φύλ. 771

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“Για σωφρόνως και δικαίως και εὐσεβῶς ζήσωμεν”

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
© 210 5230948
www.epalxeis.gr

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Τελετὴ Ἀγιασμοῦ

Κυριακὴ 24 Σεπτεμβρίου καὶ ὥρα 11
τὸ πρωῖ

Αἴθ. Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια
Θὰ προηγηθῆ **πρόγευμα** ἀγάπης. Μετὰ ἀπὸ
τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ, θὰ γίνῃ **ὁμιλία**
γὰ τὴν πορεία καὶ τὶς προοπτικὲς τοῦ μορφω-
τικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῶν Ἐπάλξεων.

Θὰ ἀκολουθήσῃ **πολιτιστικὸ πρόγραμμα**
ἀπὸ τὴν χορωδία «Ἐπάλξεις».

Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210 5230948,
6936901606.

Σύσκεψη γιὰ τὴν κοινὴ ἑλληνικὴ γλῶσσα

Τετάρτη 18 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 6 τὸ
ἀπόγευμα

Αἴθ. Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια
Οἱ εἰσηγήσεις θὰ ἀφοροῦν στοὺς τρόπους
μὲ τοὺς ὁποίους θὰ γίνῃ ἡ ἐκμάθηση τῆς κοινῆς
τῶν Ἑλλήνων γλώσσας, ὥστε νὰ γίνεται κατα-
νοητὴ ἀπὸ ὅλους καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς νέους.

Περὶσσότερες πληροφορίες στὸ ἐπόμενο
φύλλο καὶ στὰ ὡς ἄνω τηλέφωνα.

Ἡ **εἴσοδος** στὶς δύο παραπάνω ἐκδηλώ-
σεις εἶναι ἐλεύθερη.

Οἱ δραστηριότητες ξεκινοῦν

Κάθε **Σάββατο** βράδυ, στὶς 7:00 μ.μ., μὲ συ-
ναντήσεις τῶν νέων, ὁμιλία καὶ πρόβα χορω-
δίας στὴν αἴθουσά μας, Ζήνωνος 3.

Κάθε **Κυριακὴ** βράδυ, στὶς 20:00, μὲ ἐπί-
καιρες διαδικτυακὲς ὁμιλίες, καὶ

Καθημερινὰ 8:00-9:00 τὸ βράδυ, μὲ **διαδι-
κτυακὲς** μορφωτικὲς ἐκπομπές.

Γιὰ τὶς ἐκπομπὲς συντονιστῆτε στὶς δι-
ευθύνσεις: <http://epalxeis.caster.fm/>, [https://
synpasitoisagiouis.radio12345.com](https://synpasitoisagiouis.radio12345.com). Ἐπίσης,
ἐνημερωθῆτε ἀπὸ τὴν ἰστοσελίδα μας: [www.
epalxeis.gr](http://www.epalxeis.gr) γιὰ τὶς ὑπόλοιπες δραστηριότητες.

σημ.: Ἀπὸ 27 ἕως 29 Ὀκτωβρίου προγραμ-
ματίζεται **προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ**. Πε-
ρισσότερες πληροφορίες γιὰ τὸ πρόγραμμα
στὰ τηλέφωνα: 210 5230948, 6936901606,
6936901608.

Ἐπάλξεις Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες
τῆς ἀδελφότητος «Ἁγία Μαγδαληνή» τῶν Ἐπάλ-
ξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται στὴν αἴθουσά τῶν,
Ἀναγεννήσεως 19, πλησίον Ἁγ. Σπυρίδωνος
Αἰγάλεω, μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ ἱερὰ Παρά-
κληση **κάθε Τρίτη βράδυ** καὶ ὥρα **7:00 μ.μ.**

Καλοῦνται οἱ ἀναγνώστες τοῦ Αἰγάλεω καὶ
τῶν γύρω περιοχῶν νὰ συμμετέχουν στὶς ὁμι-
λίες καὶ νὰ ἐνημερώνουν καὶ ἄλλους.

**Πληροφορίες στὸ τηλ.: 210 5982573,
κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη, ἱατρός-θεολόγος.**

Ἡ καινὴ Πολιτεία

«Ὁψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ
ἐκουσίως τῇ ἐπωνύμῳ
σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς οἰκτιρ-
μοὺς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ
Θεός.» ψάλλομε, συνεχῶς, σχε-
δὸν σὲ ὅλες τὶς Ἀκολουθίες τῆς
Ἐκκλησίας μας καὶ ἰδιαίτερος
κατὰ τὶς ἡμέρες ποὺ τιμᾶται ὁ
Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ὅπως κατὰ

τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καὶ κατὰ
τὴν ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Μὲ
τὸ ὑπέροχο, μάλιστα, Ἀπολυτίκιό τοῦ Σταυροῦ, τὸ
πασίγνωστο «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...», παρα-
καλοῦμε τὸν Βασιλιὰ καὶ Σωτῆρα Χριστὸ καὶ τοῦ
λέμε «...καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πο-
λίτευμα». Μὲ αὐτὲς καὶ μὲ ἄλλες παρεμφερεῖς προ-
σευχὲς ἐκφράζομε τὴν πίστη μας ὅτι ὁ Χριστὸς μας,
μὲ τὸν Σταυρὸ Του, σώζει καὶ ἀναγεννάει τὸν ἄν-
θρωπο καὶ ὡς πρόσωπο ἀλλὰ καὶ ὡς κοινωνία προ-
σώπων, ὡς πολιτεία, μέσα στὴν καινὴ Του κτίση.

Βεβαίως, ὁ δομῆτορας καὶ ἀναγεννητὴς τῶν
ὄλων προστατεύει πάντοτε τὴν καινὴ Του πολι-
τεία, τὴν θεία Του Βασιλεία, τὴν πόλη τὴν ἐπάνω
ὄρους κειμένη, τὴν κιβωτὸ τῆς σωτηρίας, τὸν οἶκο
τὸν ἅγιο, τὸν λύχνο τὸν φαεινὸ, τὸ πόλισμα τῆς δι-

καισύνης, τὴν νύμφη τὴν
ὠραία, γιὰτὸς ὁ ἴδιος
εἶναι ὁ Πολιστής, ὁ Γεννή-
τορας, ὁ Κοσμήτορας καὶ ὁ
Σωτήρας τῆς. Τὴν γέννησε
ἀπὸ τὴν ἁγία πλευρά Του,
τὴν ἡμέρα τῆς Σταυρώσεως
Του, τὴν καθαρίζει καὶ τὴν
ἀγιάζει συνεχῶς μὲ τὸ ὕδωρ

καὶ μὲ τὸ αἷμα Του, τὴν τρέφει μὲ τὸ ἀδαπάνητο καὶ
ζωηφόρο σῶμα Του, τὴν στριψίγει μὲ τὴν χάρη Του,
τὴν περιφρουρεῖ μὲ τὴν δύναμή Του, τὴν φωτίζει
καὶ τὴν καθοδηγεῖ μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ τὴν βο-
ηθεῖ νὰ βιώσῃ πάνω στὴν γῆ τὴν ζωὴ τῆς Ἁγίας
Τριάδος, τὴν ζωὴ τῆς χρηστότητας, τῆς δικαιοσύ-
νης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης, προετοιμάζοντάς
τὴν νὰ συνεχίσῃ αὐτὴν τὴν ζωὴ πάντοτε μαζί Του
στὴν αἰώνια Βασιλεία Του.

Ὁ Χριστὸς μας, ὡς Πολιστής καὶ Σωτήρας τῆς
καινῆς Του πολιτείας, προσφέρεται σὲ ὅλους καὶ
καλεῖ ὅλους νὰ εἰσέλθουν σὲ αὐτήν, γιὰ νὰ λάβουν
χάρη, χαρὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἅγια δῶρα Του: «...πάντας
ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας

Συνέχεια στή σελ. 2

Καταφύγιο εὐτυχίας ἢ οἰκογένεια

τοῦ μακαριστοῦ
Κων/νου Γανωτῆ,
φιλολόγου-συγγραφέως

(...) **Κ**αὶ ὁ πιο ψυχρῶαιμος στοχαστής
τῆς σημερινῆς πολιτιστικῆς πραγ-
ματικότητας δεν μπορεῖ νὰ μὴν εκπλαγῆ
μὲ τὴ γενικὴ καὶ θεαματικὴ ἀποτυχία τοῦ
ἀνθρώπου νὰ διασώσει τὴν ευτυχία του...

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ὁ εραστής τῆς μονα-
ξιάς του. Σκαρώνει μὴν βιοθεωρία γιὰ τὴν ευτυχία του καὶ

Συνέχεια στή σελ. 2

«Οἱ Ἕλληνες θὰ κατανοήσουν
τὴν δυσίαν μου!»

τοῦ μακαριστοῦ π. Γεωργίου
Μεταλληνοῦ

Στις 2 Ἀπριλίου 1827 ἡ Γ' Ἐθνικὴ Συνέ-
λευση τῶν Ἑλλήνων ψήφισε τὸν Καπο-
δίστρια πρῶτο Κυβερνήτη τῆς ἐλευθέρως
μικρᾶς Ἑλλάδος. Καὶ ἐκεῖνος, ἔχοντας συ-
νεῖδηση –ὡς διπλωμάτης καριέρας– τῆς
περιπέτειας, στὴν ὁποία ἐκούσια στρα-
τευόταν, ἔγραφε στὸν πιστὸ φίλο τοῦ Εὐνάρδο: «**Εἶμαι
αποφασισμένος νὰ ἄρω τὸν οὐρανὸθεν επικαταβαί-**

Συνέχεια στή σελ. 2

Θερμὴ παράκληση

Ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, σὰς **εὐχαρι-
στοῦμε** πολὺ γιὰ τὴν στήριξη ποὺ συνεχί-
ζετε νὰ προσφέρετε στὸ πολὺπλευρο ἔργο τῶν
Ἐπάλξεων. Βεβαίως, λόγῳ τοῦ θέρους καὶ τῆς
γενικῆς δυσκολίας, οἱ ἀρωγὲς κατὰ τὸ προ-
ηγούμενο διάστημα μειώθηκαν σημαντικά.
Ἐν τούτοις, οἱ **ὕποχρεώσεις** μας συνεχῶς
αὐξάνονται, ἐν ὄψει τοῦ χειμῶνα, τῶν φο-
ρολογικῶν ἐπιβαρύνσεων καὶ τῶν ἄλλων ἐξό-
δων. Γι' αὐτὸ σὰς **παρακαλοῦμε** θερμῶς νὰ
συμβάλλετε, ὅσο μπορεῖ ὁ καθ' ἕνας σας, καὶ
ὁ Θεὸς βοηθός! Ἐπίσης, παρακαλοῦνται ὅσοι
ἔχουν **καθυστερήσει** τὴν ἀρωγὴ τῶν γιὰ πε-
ρισσότερα ἀπὸ **πέντε (5) ἔτη** νὰ μᾶς **ἐνημε-
ρώσουν τηλεφωνικῶς ἢ μὲ μήνυμα** ἐὰν
ἐπιθυμοῦν τὴν συνέχιση τῆς ἀποστολῆς τῆς
ἐφημερίδος, ὥστε νὰ μὴν πετιέται ἀλλὰ καὶ
νὰ μὴν ἐπιβαρύνεται ὁ Σύλλογος μὲ τὰ ἔξοδα
τῆς ἀποστολῆς. Ἐὰν βεβαίως κάποιος ἀνα-
γνώστης ἐπιθυμεῖ τὴν ἀποστολὴ τῆς ἀλλὰ
ἔχει **οἰκονομικὸ** πρόβλημα, νὰ μᾶς ἐνημε-
ρώσῃ, ὥστε τὸ ἔξοδο νὰ καλυφθῆ ἀπὸ **συν-
δρομὴ** τρίτου.

Οἱ πλέον **ἐξοικειωμένοι** μὲ τὴν τεχνολο-
γία ἄς στέλνουν τὴν **διεύθυνση** τοῦ ἠλεκτρο-
νικοῦ τῶν ταχυδρομείου στὸ: [epalxeis1974@
gmail.com](mailto:epalxeis1974@gmail.com) γιὰ **ἠλεκτρονικὴ** ἀποστολὴ τῆς
ἐφημερίδος. Ἐπίσης, στὴν ἴδια διεύθυνση
μπορεῖτε νὰ μᾶς στείλετε τὸ σταθερὸ ἢ κι-
νητὸ σας **τηλέφωνο**, γιὰ νὰ σὰς ἐνημερώ-
νωμε γιὰ τὶς διάφορες δραστηριότητες καὶ
ἐκδηλώσεις.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ

«Οι Έλληνες θα κατανοήσουν την δυσίαν μου»!

Συνέχεια από τη σελ.1

νοντά μου σταυρόν» (Ι. Α. Καποδίστρια, Επιστολαί, Αθήναι, 1841, τομ. Α', σ. 102). Με προφητική ενόραση διέβλεπε ότι η ανάληψη της αποστολής του Κυβερνήτου της Ελλάδος δεν ήταν παρά μαρτυρική πορεία και θυσία. Δεν μπορούσε όμως να αρνηθεί την πρόσκληση της Πατρίδος.

(...) Κατανοώντας δε την εκλογή του ως του «ενός ανδρός αρχήν», θέλησε μεν να συγκεντρώσει στα χέρια του όλες της εξουσίες, αλλά, κατά τη δική μας τουλάχιστον εκτίμηση, όχι λόγω των απολυταρχικών φρονημάτων του -διότι ήταν φύση δημοκρατική και λαϊκή- αλλά για να μπορέσει να πραγματώσει τους στόχους του, που ήταν η σύγκραση των συγχρόνων Ευρωπαϊκών πολιτειολογικών δεδομένων με την παράδοση του Γένους, την ελληνορθοδοξία.

Ο Καποδίστριας ήθελε σύγχρονο κρατικό μηχανισμό, αλλά μέσα στο σκεύος της ρωμαϊκής παραδόσεως. Έτσι δεν άργησε να έλθει σε σύγκρουση με τις δυνάμεις εκείνες, εγχώριες και ξένες, που επεδίωκαν τον εξευρωπαϊσμό της μικρής Ελλάδος, την αποσύνδεσή της, δηλαδή, από τον κορμό της υπόλοιπης ρωμοσύνης, που εκφραζόταν με το Οικουμενικό Πατριαρχείο ως Εθναρχία, και την πολιτική και πολιτιστική σύνδεσή της με την υπόλοιπη Ευρώπη, για να δεθεί τελικά στο άρμα της Δυτικής διπλωματίας.

(...) Το τραγικό στην περίπτωση του Καποδίστρια είναι ότι, βέβαιος για τον εθνωφελή χαρακτήρα του επιτελούμένου έργου του, δεν πίστευε ότι θα βρεθούν αδελφοί του Έλληνες που θα θελήσουν να το καταστρέψουν: «Οι Έλληνες γράφει, δεν θα φθάσουν ποτέ μέχρι του σημείου να με δολοφονήσουν. Θα σεβασθούν την λευκή κεφαλή μου [...]. Άλλωστε είμαι αποφασισμένος να θυσιάσω την ζωήν μου δια την Ελλάδα και θα την θυσιάσω. Εάν οι Μαυρομικαλαίοι θέλουν να με δολοφονήσουν, ας με δολοφονήσουν. Τόσον το χειρότερον δια αυτούς. Θα έλθω κάποτε η ημέρα, κατά την οποίαν οι Έλληνες θα εννοήσουν την σημασίαν της θυσίας μου» (ό. π., τ. Δ', σ. 300 ε.).

Λόγια προφητικά, αλλά συνάμα και ενδεικτικά της ολοκληρωτικής αποσιώσεως του ερμηίτη πολιτικού στη διακονία της Πατρίδος και του Γένους. Στις 27 Σεπτεμβρίου 1831 έφυγε από το ταπεινό Κυβερνείο του Ναυπλίου, για να λειτουργηθεί, όπως έκανε σε όλη τη ζωή του, ως πιστός ορθόδοξος. Το γεγονός, ότι τα φονικά βόλια τον βρήκαν λίγο μετά της 6.30 το πρωί, δεν πρέπει να μείνει απαρατήρητο. **Δεν ήταν ο πολιτικός των δοξολογιών και των πανηγύρων.** Ήταν ένας Ρωμικός, όπως όλος ο απλός και ευσεβής Λαός, για το καλό του οποίου ανάλωνε τη ζωή του και για αυτό, μαζί με το λαό, από τον Όρθρο συμμετείχε στη σύναξη του εκκλησιαστικού σώματος.

Η δολοφονία του ανέκοψε την πορεία του Έθνους για την ολοκληρωσή του μέσα στα όρια της ελληνορθόδοξης παραδόσεώς του. Επηρέασε όμως δυσμενώς και την πορεία όλης της Ορθόδοξης Ανατολής, ανατρέποντας τα σχέδια για την Ρωμαϊκή αποκατάστασή της. Οι ηθικοί αυτουργοί της δολοφονίας του πραγματοποίησαν έτσι τον σκοπό τους: την ανακοπή και ανατροπή ενός μεγάλου πατριωτικού έργου, που ερχόταν σε αντίθεση με τα συμφέροντά τους.

(διασκευή, με αφορμή την επέτειο της δολοφονίας του, 27/9/1831)

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΟΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ίδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»

Έκδοτης: Βασίλειος Τσούπρας,
Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr,

ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές-Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Ἡ καινὴ Πολιτεία

Συνέχεια από τη σελ.1

ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. β', 4). Θέλει καὶ ὅλες οἱ ἐπιμέρους κοινωνίες τῶν ἀνθρώπων πάνω στὴν γῆ, ἀνεξαρτήτως χρώματος, φυλῆς καὶ γλώσσας, νὰ ἐκχριστιανιστοῦν, νὰ ἀναγεννηθοῦν, νὰ ἡμερέψουν, νὰ εἰρνεύσουν, νὰ ἀλληλοαγαπηθοῦν καὶ νὰ ἀποτελέσουν μία πολυέδρη κοινὴ πολιτεία, μία ποίμνη. Σὲ αὐτὴν τὴν σωτήρια ποίμνη μποροῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅλες οἱ ἀνθρώπινες κοινωνίες νὰ εἰσέλθουν, ἀρκεῖ νὰ δεχτοῦν τὸν Χριστὸ ὡς Βασιλιὰ καὶ Σωτῆρα τῶν καὶ νὰ θέσουν ὡς σκοπὸ τὴν βίωση τῆς ἀγαπητικῆς ζωῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τὴν εἴσοδό τῶν στὴν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ εἴσοδος στὴν πολιτεία τοῦ Χριστοῦ, στὴν Ἐκκλησία Του, γίνεται μὲ τὴν ὁμολογία τῆς πίστεως, τὸ Βάπτισμα καὶ τὸ Χρίσμα. Ἡ παραμονὴ καὶ ἡ πρόοδος ἐξασφαλίζεται μὲ τὴν Θεία Κοινωνία, τὰ ἄλλα Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, τὴν προσευχὴ καὶ μὲ τὴν βίωση τῆς σταυρικῆς καὶ ἀγαπητικῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Βεβαίως, τὴν προκοπὴ στὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τὴν ἐνισχύει καὶ τὴν καθοδηγεῖ ἡ χάρις καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥστε ὅλοι νὰ καταστήσωμε στὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ στὴν ἐπίγνωση τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ, στὴν οὐράνια Βασιλεία Του.

Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς μᾶς δίδαξε νὰ παρακαλοῦμε τὸν κοινὸ μας Πατέρα: «ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου» (Ματθ. στ', 10), ὥστε νὰ γίνῃ καὶ στὴν γῆ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως γίνεται στὸν οὐρανὸ. Ὅπως, δηλαδή, στὴν Βασιλεία τῆς Ἁγίας Τριάδος ὑπάρχει ἀγαπητικὴ, εἰρηνικὴ καὶ δίκαιη ζωὴ καὶ πολιτεία καὶ ὅπως οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι ἐκτελοῦν πρόθυμα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καὶ οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ συμμορφώνουν τὴν ζωὴ καὶ τὴν πολιτεία τῶν σύμφωνα μὲ τὸ σωτήριο θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ ἐπικρατῇ καὶ ἀνάμεσά τῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀγάπη, μὲ τελικὸ σκοπὸ τὴν εἴσοδο ὅλων στὴν οὐράνια Βασιλεία.

Βεβαίως, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς συνεχὴς παρουσία καὶ ἀδιάλειπτη ἀγάπη τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, εἶναι ἀτελεύτητη καὶ ἀναλλοίωτη καὶ δὲν ἐξαρτᾶται, οὔτε ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸ ἐὰν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀποδεχτοῦν ἢ ὄχι. Ἐπειδὴ, ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο, γιὰ νὰ τὸν καταστήσῃ μέτοχο τῆς ἀγάπης Του καὶ κοινωνὸ τῆς ἀνέσπερης βασιλείας Του, δὲν τὸν ἄφησε στὴν πτώση καὶ στὴν μακραιωνη ταλαιπωρία του ἀλλὰ ἴδρυσε, μὲ τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου Του, τὴν Ἐκκλησία, τὴν καινὴ Πολιτεία Του ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς δῶρο σωτηρίας πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Ἡ κοινὴ καὶ καινὴ, λοιπὸν, πολιτεία ποῦ ἴδρυσε ὁ Χριστὸς, ἡ Σταυροπολιτεία, εἶναι ὁ χώρος ὅπου ἡ Θεία Χάρις ἀναγεννᾷ τὸν ἄνθρωπο ὡς πρόσωπο καὶ ὡς κοινωνία καὶ τὸν βοηθεῖ νὰ ζῆ ἐνᾶρετη ζωῇ, νὰ καρποφορῇ ἔργα ἀγάπης καὶ νὰ εἰσέλθῃ στὴν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἐπειδὴ, ὁ ἄνθρωπος καὶ ὡς πρόσωπο καὶ ὡς κοινωνία πέφτει συνεχῶς σὲ σφάλματα καὶ κινδυνεύει νὰ σταματήσῃ τὸν ἀγῶνα γιὰ βίωση τῆς ζωῆς καὶ πολιτείας τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἀποκοπῇ ἀπὸ τὴν θεία τροφοδοσίαν καὶ τὴν σωτικὴν χάρις, ὁ Βασιλιάς μας Χριστὸς τοῦ χάρισε τὴν μετάνοια γιὰ συνεχῆ ἐπάνοδο στὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ, ἐπανένωση μὲ τὴν χάρις Του καὶ ἐπαναποκατάστασή του στὴν σταυροαναστάσιμη σωτικὴ πορεία μέσα στὴν Σταυροπολιτεία Του.

Εἶναι δὲ παρήγορο καὶ ἐνθαρρυντικὸ γιὰ ὅλους ὅτι ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς μετάνοιας βλάστησαν πολλὰ δέντρα τῆς ἀρετῆς καὶ γέμισαν ἀπὸ καρπὸς ἀγάπης καὶ φιλαλληλίας. Ἐτσι, ὅλοι μαζί ζοῦν μέσα στὴν σωτήρια χαρὰ τῆς Χριστοπολιτείας, καὶ ἐκεῖνοι ποῦ συνεχῶς ἀγωνίζονται, καὶ ἐκεῖνοι ποῦ σκοντάφτουν, πέφτουν, μετανοοῦν καὶ ἐπανέρχονται, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ποῦ πενθοῦν γιὰ τὴν ἀκηδία τῶν. Γιὰ ὅλους ὑπάρχει χώρος χάρις στὴν ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν ἀστείρευτη χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!

Β. Τσοῦπρας

Καταφύγιο εὐτυχίας ἢ οἰκογένεια

Συνέχεια από τη σελ.1

πάει ν' αναγκάσει τὸν κόσμον νὰ επαληθεύει τὴ θεωρία του.

Ὅλοι οἱ φιλόσοφοι, ἀκόμα καὶ μετὰ Χριστόν, σχημάτισαν βιοθεωρίες καὶ ἔβαλαν σὲ ἐνέργεια τὴν εφαρμογὴ τους. Τρεῖς φορές ταξίδεψε ὁ ἀρχαῖος φιλόσοφος Πλάτων στὴ Σικελία στὴν προσπάθειά του νὰ βάλει σ' ἐνέργεια τὴν πολιτικὴν οὐτοπία του. Ὁ Επίκουρος ἀργότερα φιλοσοφοῦσε τὸ παζάρι ἀνάμεσα στὴν πδονή καὶ στὴν οδύνη καὶ συνέστησε νὰ κυνηγάμε τὴν πδονή ὅσο αὐτὴ δὲν φέρνει περρισσότερη οδύνη...

Σήμερα ὅλες οἱ φιλοσοφίες τοῦ κόσμου εὐθύνονται γιὰ ὅλα τὰ κακά, ποῦ κάνουν τὴ ζωὴ ἀβίωτη. Καὶ οἱ πόλεμοι με τὰ εκατομμύρια τῶν νεκρῶν ορεῖονται στὴς ἰδεολογίες, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ καθεστῶτα ποῦ πιστεύουν ὅτι μονοπωλοῦν τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιο.

Τὸ μόνο καταφύγιο ἀνάπαυσης καὶ εὐτυχίας εἶναι ἡ οἰκογένεια (ἐννοῶ βέβαια τὴ Χριστιανικὴ οἰκογένεια). Μέσα στὴν οἰκογένεια καὶ ἡ φύση παρακινεῖ στὴν ἀγάπη καὶ στὴ σεμνότητα. Ὅσο κι ἀν ἔχει διαφθαρεῖ καὶ ἡ οἰκογένεια ἀπὸ τὴν ἀλαζονεία τοῦ πολιτισμοῦ, ἀναγκάζεται ν' ἀγαπᾷ καὶ νὰ παιδαγωγεῖ. Ὅσοι ἐξέω στους δρόμους θορυβοῦν, βλάπτουν, ἀπειλοῦν καὶ καταστρέφουν τὴν κοινωνία, προέρχονται ἀπὸ τραυματισμένες οἰκογένειες ἢ ἀπὸ διαλυμένες.

Γι' αὐτὸ ὅσοι ἀκόμα εἶστε νέοι καὶ πονάτε γιὰ τὴν κατάντια τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, ἐλάτε νὰ κάνετε οἰκογένειες. Ὑπάρχουν ἀκόμα καὶ καλοὶ νέοι καὶ νέες καὶ καλοπροαίρετοι, ποῦ δέχονται βελτιώσεις στους τρόπους τους. Ζητήστε τὴ φώτιση τοῦ Θεοῦ καὶ ἀναζητήστε τούς ταπεινοὺς καὶ φιλότιμους συντρόφους, λογαριάστε ἀν τὸ πρόσωπο ποῦ σας συγκίνησε εἶναι ἱκανὸ νὰ γίνεῖ γονιὸς σοβαρὸς καὶ διδακτικὸς: ἀν μπορεῖ καὶ θέλει ν' ἀγαπήσει ὅλους τοὺς συγγενεῖς σας καὶ ὕστερα ὅλον τὸν κόσμον.

Ὀπλιστεῖτε με τὴν ἀπόφαση νὰ ἀγαπάτε μόνο, νὰ υπομένετε καὶ νὰ ωφελεῖτε τοὺς πάντες. Κυρίως ὀπλιστεῖτε με τὴ βεβαιότητα ὅτι δὲν εἶστε ἱκανοὶ νὰ τὰ κάνετε αὐτὰ μόνοι σας, ἀκόμα καὶ ἀν τὸ θέλετε. Γι' αὐτὸ ζητήστε τὴ βοήθεια τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτὸ ὑπάρχει. Ὑπάρχει καὶ διαθέτει ἐργαλεῖα καὶ τρόπους θεοδιδασκούς. Οἱ μάρτυρες καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι εἶναι ἀποδείξεις τῆς ἀπειρησ δυνάμεις τῆς Ἐκκλησίας.

Ελάτε ν' ἀγκαλιάσετε ὄχι ἓνα κορμὶ πδονικὸ ἀλλὰ τὸν/τὴν σύζυγό σας, δηλαδή τὸν ἄνθρωπο ποῦ μαζί του θα κατακτήσετε τὸν Παράδεισο καὶ ἡ ἀγάπη σας θα μείνει αἰώνια. Καὶ τότε τὸ κορμὶ του/της θα εἶναι καὶ πδονικὸ. Ελάτε με τὴ δική σας οἰκογένεια νὰ κάνετε νὰ "ματαεπωθεῖ ἡ Ἑλλάς" ὅπως ἔλεγε ὁ Μακρυγιάννης. Ελάτε νὰ σμίξετε τὴν πδονή με τὴν αθωότητα, αὐτὸ τὸ μεγάλο θαῦμα τῆς οἰκογένειας. Κι ὅταν ὁ κόσμος ὁ πολὺς καὶ μοντέρνος θα ἔχει σβήσει χωρὶς ἀπογόνους, τὰ παιδιὰ σας καὶ τὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν σας καὶ τὰ πολὺ μακρινότερα ἀκόμα βλαστάρια σας θα εἶναι ἡ μόνη κοινωνία ποῦ θα ὑπάρχει. Θα ὑπάρχει καὶ θα διαλαλεῖ τὴν ἀγάπη σας καὶ τὴν κάθε ἄλλη ἀρετὴ σας.

Ελάτε νὰ κάνετε οἰκογένειες, γιὰ νὰ σώσετε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν κόσμον ὅλο, μαζί με τὸν εαυτὸ σας. Ελάτε νὰ νιώσετε ἔρωτα, ποῦ νὰ μὴν εἶναι μελλοθάνατος. Ελάτε νὰ λευτερώσετε πάλι τὸ γένος μας.

Βασιλική Τσιριγώτη (+2023)

Ἐξεδήμησε εἰς Κύριον ἡ πολυαγαπημένη μας Βασιλική (Βίκυ) Τσιριγώτη. Ἡ Βίκυ γεννήθηκε στίς Βελιές Μονεμβασίας στίς 20 Ἰανουαρίου 1951. Ἦλθε στήν Ἀθήνα, μαζί μέ τόν ἀδελφό της Θεόδωρο, σέ ἡλικία 7 ἐτῶν, καί τελείωσε τὸ Δημοτικὸ καί τὸ Γυμνάσιο στὸ οἰκοτροφεῖο τῆς Σχολῆς Τυφλῶν στήν Καλλιθέα. Στὴν συνέχεια, ἡ Βίκυ τελείωσε τὴν Σχολὴ Τηλεφωνητῶν καί ἐργάστηκε ἀρχικὰ στὸ Νοσοκομεῖο τῶν Ἄνω Παττισίων καί στὸ Γενικὸ Κρατικὸ, καί, κατόπιν, στὸ Νομικὸ Συμβούλιο τοῦ κράτους, ἀπ' ὅπου καί συνταξιοδοτήθηκε. Ἦταν ἰδιαίτερως κοινωνικὴ καί καλόκαρδη, ἕνας ἀληθινὸς ἄνθρωπος τῆς προσφορᾶς. Ἀγαποῦσε πολὺ τίς Ἐπάλλξεις καί βοηθοῦσε συστηματικὰ στὸ δίπλωμα τῆς ἐφημερίδος γιὰ τὴν ἀποστολή της, ἀπὸ τὸ ὁποῖο φρόντιζε νὰ μὴν ἀπουσιάζη! Ἀγαποῦσε πολὺ τὸν σύντροφό της, τὸν Μπάμπη, καί ἀκόμη καί στίς τελευταῖες της στιγμὲς ἡ σκέψη της ἦταν σὲ αὐτόν. Τὰ τελευταῖα 5 χρόνια ἔδωσε τὴν μάχη της μέ τὴν ἀσθένεια τοῦ καρκίνου, μέ ὑπομονὴ καί ἐλπίδα, χωρὶς ποτὲ νὰ βαρυγκομήσῃ. Ἡ βασανισμένη της ψυχὴ πέταξε στὸν Κύριο στίς 10 Αὐγούστου 2023. Εὐχόμεστε καί προσευχόμεστε Ἐκεῖνος νὰ τὴν ἀναπαύσῃ σὲ χώρα ζώντων. Καλὸ Παράδεισο, Βίκυ!

σημ.: Τὸ 40/νθήμερο μνημόσυνό της θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴ, 17 Σεπτεμβρίου, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν, μετὰ τὸ πέρας τῆς Θεῆς Λειτουργίας.

Πνευματικοὶ μαργαρίτες

Οἱ **Καταβασίεις τῆς Ὑψώσεως** τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ψάλλονται τὴν 1^η Αὐγούστου, ἑορτὴ τῆς Προόδου τοῦ Σταυροῦ, ἀπὸ τὴν ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως μέχρι καί τὴν Ἀπόδοσή της, διότι ἡ Μεταμόρφωση ἔλαβε χώρα πρὶν ἀπὸ τὴν Σταύρωση τοῦ Κυρίου, καί ἀπὸ τὴν ἐπομένη τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 24 Αὐγούστου, μέχρι καί τὴν Ἀπόδοση τῆς ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 21 Σεπτεμβρίου. Ἀκολουθῶς, προσεγγίζομε τὴν **α' ὠδή**.

«*Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἦνωσεν ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήτητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὅτι δεδόξασται.*»

Ἡ α' ὠδὴ ἀναφέρεται στὸ θαυμαστὸ γεγονός τῆς διαβάσεως τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Ὁ Μωϋσῆς, ἀφοῦ χάραξε σὲ εὐθεία γραμμὴ (καθέτως) μέ τὴν ῥάβδο τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ, χώρισε στὰ δύο τὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα, γιὰ νὰ περάσῃ πεζοπορῶντας ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός. Τὴν ἴδια αὐτὴν θάλασσα, ἀφοῦ τὴν χτύπησε «ἐπιστρεπτικῶς» (καθέτως), (γιὰ νὰ καταποντιστοῦν) τὰ ἄρματα τοῦ Φαραώ, ὁ Μωϋσῆς τὴν ἔνωσε πάλι (γιὰ νὰ τοὺς πνίξῃ), ἀφοῦ σχημάτισε στὸ εὖρος τῆς θαλάσσης τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, τοῦ ἀήτητου ὄπλου.

Μὲ τὴν διάσωση αὐτὴν προτυπώνεται ὁ Τίμιος Σταυρός, ὡς ἀήτητο ὄπλο. Μὲ τὴν Σταύρωσή Του ὁ Χριστὸς ἔσωσε τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν θάλασσα τῆς ἁμαρτίας καί τὸν διεβίβασε στήν «γῆ τῆς ἐπαγγελίας», στήν οὐράνια Βασιλεία Του. Παρὰ τὴν ἁμαρτία, ἡ διάσωση προτυπώνει τὴν Παρθένο, τὴν πόλη τῆς σωτηρίας, ἡ ὁποία ἀνοίξε προσωρινά, γιὰ νὰ διέλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καί ἔκλεισε πάλι, μετὰ ἀπὸ τὴν Γέννησή Του, δηλώνοντας ἔτσι τὸν ἀφθορο τόκο της.

Ἅγία Θέκλα ἡ Ἰσαπόστολος (+24 Σεπτεμβρίου)

ἠγάγετο*.

πέφνας: φάνγκες (παρακείμενος τοῦ ρ. φαίνω).

εὐ-κλεῶς: ἐνδόξως.

(σέ) νύμφην ἠγάγετο: σὲ νυμφεύθηκε.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'. Τοῦ Παύλου συνέκδημος, ὡς καθαρὰ τὴν ψυχὴν, καί πρωταθλος πέφνας* ἐν γυναιξίν εὐκλεῶς*, Χριστὸν ἀγαπίσασα. σὺ γὰρ τῆς εὐσέβειας περωθεῖσα τῷ πόθῳ ἤθλησας ὑπὲρ φύσιν, Ἰσαπόστολε Θεέκλα. διὸ σὲ ὁ Πανοικτίρμων νύμφην

Ἅγία Ἀκυλίνα ἡ Νεομάρτυς ἡ Ζαγκλιβερηνή (+27 Σεπτεμβρίου)

κάς ἡμῶν.

οἶα = ὡς.

τῆ ἀγάπῃ γὰρ αὐτοῦ πίστει ἠνδρίσατο = μέ τὴν ἀγάπῃ του ἀνδρώθηκε στήν πίστι.

καθεῖλε = κατατρόπωσε.

δόξης τυχοῦσα θείας = ἀφοῦ πέτυχε θεία δόξα.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. α'. Ἀκυλίαν τὴν θεῖαν ἀνευφημίσωμεν, οἶα* θεόφρονα κόρην καί Ἀθληφόρον Χριστοῦ, τῇ ἀγάπῃ γὰρ αὐτοῦ πίστει ἠνδρίσατο* καί καθεῖλε* τὸν ἐχθρὸν δι' ἀγῶνων ἱερῶν καί δόξης τυχοῦσα θείας* Χριστῷ τῷ Λόγῳ πρεσβεύει ἐλεπθῆναι τὰς ψυ-

«Τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια»

Ἐχομε ἀναφερθῆ, παλαιότερα, στὰ «Παράδοξα τῆς Κοιμήσεως» τῆς Θεοτόκου, πῶς δηλαδὴ ἕνα γεγονός θλίψεως, πόνου καί ὀδύνης, ὅπως εἶναι ἡ Κοίμηση, μετατρέπεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας σὲ ποίημα χαρᾶς, καθ' ὅτι ὁ «θάνατος» τῆς Παναγίας εἶναι μετάσταση «ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς τὴν ζωὴν» καί μάλιστα «ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων εἰς τὰ χρηστότερα καί θυμηδέστερα (=τὰ πιὸ χαρούμενα)», ὅπως ψάλλομε, χαρακτηριστικὰ, στὸν Ἑσπερινὸ τῆς Γονυκλισίας.

Ἀντιστοίχως, «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια· σήμερον ἐπνευσαν αὔραι σωτηρίας προάγγελοι*», ψάλλομε κατὰ τὴν ἐλπιδοφόρο Γέννησή της.

Διπλὰ θαυμαστὸ, μάλιστα, τὸ γεγονός τῆς Γεννήσεως τῆς Θεομήτορος. «*Ἐν τῇ γεννήσει σου, Κόρη, (...) καὶ τῶν φυσάντων τὸ λυπηρὸν τῆς ἀτεκνίας διέλυσας ὄνειδος καὶ τῆς προμήτορος Εὔας τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν*» (Ἐξαποστειλάριο ἑορτῆς). Ἀπὸ τὴν μιά, λύεται ἡ ντροπὴ («ὄνειδος») καί ἡ λύπη τῶν γονέων της, ἐξ αἰτίας τῆς ἀτεκνίας τῶν, καί ἀπὸ τὴν ἄλλη λύεται ἡ κατάρα τῆς προμήτορος Εὔας «ἐν τῷ τίκτειν», μέ τὸν τόκο τῆς Θεοτόκου, μέ τὴν γέννηση, δηλαδὴ, τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ αὐτὴ ἡ δευτέρη χαρὰ, ἡ διάλυση τῆς κατάρας ποὺ συνώδευε ὄλο τὸ ἀνθρώπινο γένος, λόγω τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, εἶναι πολὺ εὐρύτερη καί πολὺ πιὸ λυτρωτικὴ ἀπὸ τὴν χαρὰ τῶν πρώων ἀτέκνων γονέων της· εἶναι «παγκόσμιος χαρὰ», διότι ἀπὸ τὴν νέα Εὔα, τὴν Παναγία, θὰ ἀνατεῖλῃ, ἐπὶ τέλους, ἡ σωτηρία γιὰ ὄλο τὸν κόσμον.

Γι' αὐτὸ ὁ ὕμνωδὸς ψάλλει στὸ Ἀπολυτίκιό τῆς ἑορτῆς: «*Ἡ Γέννησίς σου, Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσεν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λύσας τὴν κατάραν καὶ δούς τὴν εὐ-λογίαν, ὁ καταργήσας τὸν θάνατον καὶ δωρησάμενος ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον*». Στους Αἴνους, μάλιστα, ἀναφωνεῖ: «*Ἐ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἐκ τῆς στερείας τίκτεται, ἡ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος (τῶν ἀρετῶν) ἡμῖν δεδώρηται*».

Πόσο εὐγνώμονες, ἀλήθεια, νὰ ἦμαστε στὸν ἀγαθὸ Θεὸ ποὺ μᾶς δώρισε τὸν εὐλογημένο αὐτὸν καρπὸ τῆς χάριτος, τὴν Κεχαριτωμένη Κόρη, «*τὸ θεῖον ἀπάντημα*», «*τὸ ἔμψυχον παλάτιον τῆς δόξης τοῦ Κυρίου εἰς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν*»! Ἀλλὰ καί

πόσο πιὸ εὐγνώμονες νὰ αἰσθάνωνται οἱ γονεῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Ἰωακείμ καί ἡ Ἄννα, γιὰ τὸ «θεῖον δῶρον», μέ τὸ ὁποῖο τοὺς ἀντέμειψε ὁ Κύριος γιὰ τὸν εὐλαβῆ καί προσευχητικὸ βίο καί τὴν ἀγαθοεργὸν τῶν πολιτεία.

Ἀπορεῖ, λοιπὸν, ὁ ὕμνογράφος καί ἐξίσταται καί ἀναλογίζεται σίγουρα σὲ ποῖο γεγονός νὰ δώσῃ μεγαλύτερη ἔμφαση, στήν χαρὰ τῶν προπατόρων, γιὰ τὸ δῶρο τῆς τεκνογονίας, ἢ στήν δική μας χαρὰ, ὄλων τῶν ἀνθρώπων, γιὰ τὸ δῶρο τῆς σωτηρίας; Καί ἐπειδὴ ἀδυνατεῖ νὰ σταθμίσῃ ποιά χαρὰ εἶναι μεγαλύτερη, ἀφοῦ καί οἱ δύο εἶναι πρωτόγνωρες καί ἀπροσμέτρητες, γι' αὐτὸ συμπλέκει στὸν ὕμνο του τίς δύο μεγάλες αὐτὲς χαρές: «*σήμερον στερωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται...*». Καί ἄλλοῦ: «*ἐξ ἀσπόρου ρίζης φνιτὸν ζωηφόρον ἐβλάστησεν ἡμῖν*», «*ἐξ ἀγόνου τεκθεῖσα μητρὸς (ἡ Παναγία) ἔτεκε ὑπὲρ φύσιν τὸν ἀπάντων Θεόν*».

Στὸ ὑπέροχο, ὁμολογουμένως, Δοξαστικὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ μᾶς καλεῖ νὰ συνεορτάσωμε: «*Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν. ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον, (...) ὁ ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς θεότητος δοχεῖον, ... ἐν ᾧ ἐτελεσιουργήθη τὸ παράδοξον μυστήριον τῆς ἀπορρήτου ἐνώσεως τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων*».

Δὲν ἔχομε, ἐπομένως, παρὰ νὰ ἀναποκριθοῦμε καί ἐμεῖς στὸ καθολικὸ του κάτασμα καί νὰ πανηγυρίσωμε, διότι «*σήμερον γεννᾶται τῆς κατάρας ἡ ἀναίρεσις, τῆς εὐ-λογίας ἡ ἀντίδοσις, τῆς ζωῆς ἡμῶν ἡ πρόξενος*», καί νὰ παρακαλέσωμε, συγχρόνως, τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν γλυκειά μας Παναγία, «*δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανίοις συνάπτεται εἰς σωτηρίαν ἡμῶν*» νὰ αἰτῆται πάντοτε «*τὴν εἰρήνην καὶ ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος*». Γένοιτο!

Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος - θεολόγος

Δραστηριότητες των Επάλλξεων

Έκδηλωση για την Κύπρο

Με την άφορμη των **θλιβερών** επετείων του Ιουλίου '74 για την μαρτυρική μας Κύπρο, πραγματοποιήθηκε, την **Πέμπτη 20 Ιουλίου** και **ώρα 7:00 μ.μ.**, στο **Πνευματικό κέντρο Αγ. Μάρκου Ευγενικού** Κάτω Πατισίων, **αφιέρωμα** με **κυπριακά** άσματα, που απέδωσε υπέροχα η χορωδία των Επάλλξεων, υπό την κ. Δήμητρα Μποζά - Μπαμπίλη, και με επίκαιρες όμιλίες από τους κ.κ. Γιάννη Ζερβό, δικηγόρο-πρόεδρο της Χ.Δ, και Σοφία Μπεκρή, φιλόλογο. Παρά την μεγάλη ζέση και την ακόμη μεγαλύτερη θλίψη από τις πυρκαγιές που κατέκαιγαν την πατρίδα μας, η συμμετοχή ήταν, πράγματι, συγκινητική. Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλομε στον υπεύθυνο της ένορίας, π. Κύριλλο Κεφαλόπουλο, και σε όλους τους πατέρες για την φιλοξενία των.

Έορτασμός Αγ. Μαγδαληνής στο Αιγάλεω

Η αδελφότητα «Αγία Μαγδαληνή» των Επάλλξεων Αιγάλεω τίμησε δεόντως την μνήμη της Αγίας στο ομώνυμο παρεκκλήσιό των, Άναγεννήσεως και Γραβιάς 18, Αιγάλεω, με **Πανηγυρικό Έσπερινό** την **Παρασκευή, 21 Ιουλίου, Όρθρο** και **Θεία Λειτουργία** το **Σάββατο, 22 Ιουλίου**. Στις ακολουθίες συμμετείχαν μέλη μας αλλά και κάτοικοι των γύρω περιοχών, γεγονός πολύ ένθαρρυντικό για την συνέχιση των δραστηριοτήτων. Θερμές ευχαριστίες αξίζουν στις

κυρίες του Αιγάλεω για την συμβολή των στην προετοιμασία της έορτης και των έδεσμάτων, ιδιαίτερος, όμως, στην ψυχή της ομάδος, την κ. Μαγδαληνή Κόκορη, Ιατρό-Θεολόγο, και στον έφημεριο του Αγ. Σπυρίδωνος Αιγάλεω, **π. Γεράσιμο**, που προΐστατο των ακολουθιών. Και του χρόνου!

Άσημίνα Τσάμου

Προσκυνηματική έκδρομή

I.M. Αναλήψεως, Δράμα

Στον απόηχο του καλοκαιριού μέλη και φίλοι των Επάλλξεων πραγματοποιήσαμε τριήμερη έκδρομή στη Βόρεια Ελλάδα. Πρώτος σταθμός η Θεσσαλονίκη για προσκύνημα στον Άγιο Δημήτριο, όπου φυλάσσεται το λείψανό του, και επίσκεψη στην κρύπτη του ναού.

Από εκεί, μεταβήκαμε στον Λευκό Πύργο, με το Μουσείο στο εσωτερικό του, και είχαμε μια πανοραμική άποψη της πόλεως από την κορυφή του. Στην συνέχεια, επισκεφθήκαμε, μεταξύ άλλων, τον Ναό του Αγ. Γρηγορίου Παλαμά, της Αγίας Σοφίας, και περιηγηθήκαμε στην πόλη.

Η πρώτη μας διανυκτέρευση έγινε στην φιλόξενη I. Μονή Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης στο Φίλυρο, έναν καταπράσινο οικισμό λίγο έξω από την Θεσσαλονίκη. Η νηυμένη, Μακρίνα, μάς διηγήθηκε την ιστορία της

Μονής και της παλαιάς εικόνας της Παναγίας και, ύστερα, οι μοναχές μάς προσέφεραν δείπνο αγάπης.

Την επομένη ημέρα, Κυριακή, αναχωρήσαμε, νωρίς το πρωί, για την I. Μονή Αναλήψεως Ταξιάρχων (Σίψα) στην Δράμα, όπου συμμετείχαμε στην Θεία Λειτουργία, επισκεφθήκαμε το κελάκι του Αγίου Γεωργίου Καρσλίδη από τον Πόντο, προσκυνήσαμε στον τάφο του και ακούσαμε από την μοναχή την ιστορία του πολυβασανισμένου και θαυματουργού αυτού Αγίου. Στην συνέχεια, επισκεφθήκαμε το Βαπτιστήριο της Αγίας Λυδίας στους Φιλίππους και κάναμε την μεσημεριανή μας στάση για φαγητό στην όμορφη Καβάλα.

Επιστρέφοντας για διανυκτέρευση στην Θεσσαλονίκη, αφού, πρώτα, προσκυνήσαμε στον τάφο του Αγίου Παϊσίου στην Σουρωτή, είχαμε ελεύθερο χρόνο για άλλες επισκέψεις, για βόλτα στην παραλιακή και στους δρόμους γύρω από την πλατεία Αριστοτέλους.

Το πρωί της Δευτέρας αναχωρήσαμε για το τελευταίο μας προσκύνημα στην I. Μ. Αγίου Εφραίμ του Σύρου Κονταριωτίσσης, στην Κατερίνη, σε έναν πραγματικά επίγειο παράδεισο, με πολλά δένδρα, λίμνη, ζωολογικό κήπο και γενικώς πανέμορφη θέα. Κυρίως, όμως, ενισχυθήκαμε από τον πνευματικό λόγο της μοναχής για την ιστορία της μονής και για τον πνευματικό σύνδεσμο της ηγουμένης, Αικατερίνης, με τον Άγιο Πορφύριο.

Κατά γενική ομολογία, η έκδρομή αυτή ήταν μια από τις καλύτερες των τελευταίων χρόνων! Αυτό οφείλεται, κυρίως, στην μεγάλη παρέα των μικρών μας φίλων, που μας εντυπωσίασαν με την άψογη συμπεριφορά, το ήθος και τις γνώσεις τους, στην άριστη συνεργασία με τον οδηγό, κ. Νίκο, και, φυσικά, στην καλή διάθεση όλων των συμμετεχόντων.

Για όσους δεν είχαν καταφέρει να κάνουν διακοπές αυτό το καλοκαίρι ήταν μια ανάσα πνευματικής αλλά και σωματικής «δροσιάς»! Αναμένουμε σύντομα την επόμενη μας εξόρμηση!

Δήμητρα Μποζά

Άρωγες προς τις Επάλλξεις

Οικ. Καβουρίνου Ν.	50€
Περάκη Μαρία	20€
Γκεζερίλη Σταθούλα	100€
Παπαθωμά Γεωργία	20€
Ταβουλάρη Αικατερίνη	15€
Καραγιάννης Μανώλης	50€
Λουκίδης Δημήτριος	100€
π. Χριστόδουλος Φεργαδιώτης	20€
Βασιλοπούλου Ιουλία	50€
Θεοδωροπούλου Γεωργία	20€

Ευχαριστούμε θερμώς τα άρωγά μας μέλη και παρακαλούμε και τους λοιπούς να **ενισχύσουν** το πολύπλευρο έργο των Επάλλξεων, αποστέλλοντας τις άρωγές των στην διεύθυνση: **Επάλλξεις, Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα**, ή στον λογαριασμό: **041/006792-00, Έθνική Τράπεζα**, ή μέσω ebanking στο: **GR5201100410000004100679200**.

Θερμή παράκληση να αναγράφονται τα **πλήρη** στοιχεία (όνοματεπώνυμο, διεύθυνση και ταχυδρομικός κώδικας), για να κοπεί απόδειξη.

Υπάρχει έλπιδα

Μέσα στην γενική μαύριλα από τις συνεχιζόμενες καταστροφές, την εγκατάλειψη και την αδιαφορία των κρατούντων, διαπιστώνομε ότι δεν χάθηκε, ακόμη, το πᾶν. Αυτό δηλώνει αφ' ενός η έθελοντική κινητοποίηση συνανθρώπων μας για την βοήθεια πασχόντων αδελφών, αφ' έτερου οι μεγάλες επιτυχίες των νεαρών αθλητών μας, που δεν διαπρέπουν μόνον στον στίβο, αλλά κυρίως σε ήθος και κοινωνικότητα.

Υπάρχει, λοιπόν, έλπιδα. Άρκει να ανατρέφωμε και έμεις τα παιδιά μας με σωστή παιδεία «έξ άπαλών όνύχων», ώστε να μεγαλώνουν μακρυνά από καταστρεπτικές συνθήκες και άρρωστημένες έπιρροές, διότι τελικά «έν γλυτώση τό παιδί, ύπάρχει έλπιδα!»

Ύεραποστολικά

B' λειτουργικό συνέδριο στην Κολομβία

μοσιεύσουμε κείμενο του Θεοφιλεστάτου.

Νέα από την Τανζανία

σόστομος Μπέγκας, πνευματικό τέκνο του π. Κοσμά Γρηγοριάτη. Στόχος είναι, αφού οι νέοι μάθουν καλά την τέχνη, να έργασθουν για την άγιογράφηση των ναών.

Μέ άφορμη την διεξαγωγή του συνεδρίου, στο Μεδεγίν Κολομβίας, ό Θεοφιλέστατος Μητροπολίτης Άσσου, κ. Τιμόθεος, μάς απέστειλε σχετικό ύλικό. Στο έπόμενο φύλλο θά δη-

Όλοκληρώθηκε, στις 20/8, τό είκοσαήμερο Σεμινάριο Άγιογραφίας της Έπισκοπής Μπουκόμπας στην Τανζανία. Τό Σεμινάριο παρακολούθησαν 40 νέοι από τίς Ένορίες της Έπισκοπής, που δίδαξε ό έξ Έλλάδος άγιογράφος Χρυσόστομος Μπέγκας, πνευματικό τέκνο του π. Κοσμά Γρηγοριάτη.